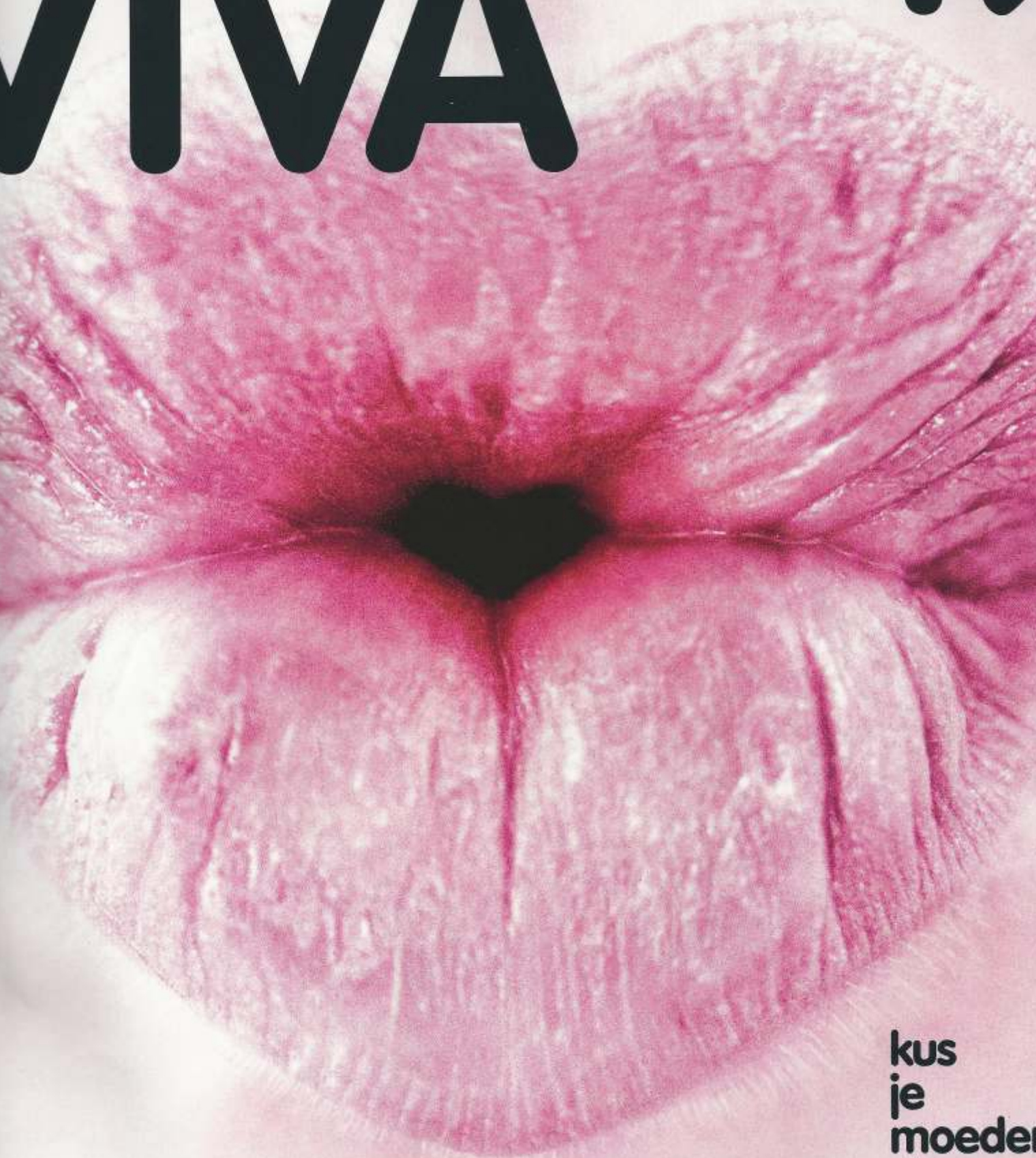


viva

19



kus
je
moeder
dag

bekende moederskindjes

tekst Astrid Post-Dhanai foto's Malcolm Schmidt

Kom
niet
aan mijn
moeder

Een moeder met haar zoon blijft toch een speciaaltje. Ook als zij hem met de rest van Nederland moet delen. Dennis, Sebastiaan, Koert-Jan, Waldemar en William én hun moeders over die speciale band.



'In New York werd ik verliefd en trouwde: dat was mijn onafhankelijkheidsverklaring'

Sebastiaan Labrie (39) & Job Labrie (75)

Sebastiaan: "Ik ben in een warm nest opgevoed en heb nog steeds een goede band met mijn ouders én mijn twee zussen Barbara en Jet. Mijn vader was arts en veel aan het werk, mijn moeder gaf dansles. Ik ben de Benjamin en bracht veel tijd met mijn moeder door. Dan werden er twaalf vriendjes in de auto gepropt en gingen we crossen in de duinen, met mijn moeder als enige volwassene."

Job: "We zijn uit hetzelfde artistieke hout gesneden. Ik heb de academie voor lichamelijke opvoeding gedaan en een professionele dansopleiding gevolgd. En ik geef nog steeds les. Dat hij net als zijn zus Barbara naar de toneelschool ging, vond ik geweldig."

Sebastiaan: "Tijdens mijn toneelopleiding bracht ik drie jaar door in New York, werd verliefd en trouwde: dat was mijn onafhankelijkheidsverklaring. Ik denk dat ik, omdat ik uit zo'n liefdevol gezin kwam, me wilde afzetten. Ik dook het nachtleven in en had pret met foute snoepjes."

Job: "Hij was 24 jaar toen het misging en hij met drugs in aanraking kwam. Het was een van zijn zwaarste periodes, maar daar kreeg ik weinig van mee. Sebastiaan sprak daar met zijn vader over. Jaren later hoorde ik hoe die tijd voor hem was." >

Lees verder op pagina 44



Sebastiaan & Job

Sebastiaan: "Mijn moeder is emotioneel meer gebonden

met mij. Toen ik er echt doorheen zat, belde ik mijn vader. Hij luisterde en zei: 'Wat is er aan de hand, wat kun je eraan doen?' Ik wilde niet dat mijn moeder er te veel pijn van zou ondervinden. Geen enkel kind wil dat. Mijn vader kon het makkelijker een plek geven.

Job: "Hij was ook een volwas-Osen jongen, dus ik dacht: doe je ding, doe wat je wil doen. Dat is inmiddels vijftien jaar geleden. Wat hij heeft doorgeemaakt, is essentieel geweest voor wie hij nu is. Hij neemt zijn verantwoordelijkheid. Ook in zijn televisiecarrière is Bas

Sebastiaan:

'Ik heb mijn levenslust van haar'

meer zichzelf geworden, meer zoiets van *what the hell*. Zoals hij nu is, vind ik hem oké, in wat hij doet en in zijn relatie met Kim. Hij durft nee te zeggen. Ik vond hem in 'Holy shit' erg goed en in zijn reisprogramma's. Dan zie ik dat hij het echt leuk vindt. Hij doet ook dingen waar ik niks mee heb. Verslag doen van de Dakar-rally bijvoorbeeld. Je moet wel een gaatje in je hoofd hebben om in dat zandfestijn te spelen.

Sebastiaan: "Mijn levenslust heb ik van mijn moeder meegereggen. Terwijl mijn vader het leven neemt zoals het is, gaan

wij er achteraan. Ze is net 75 geworden en ik realiseer me dat ze ook ouder wordt. Haar oprechte interesse in mensen en haar sociale bewogenheid heb ik van haar overgenomen. Dat wil ik in de programma's die ik maak, laten terugkomen."



William & Ria

Ria: "William doet waar hij zich goed bij voelt. Hij is sociaal en sym-

pathiek. Wat dat betreft is hij de gedroomde schoonzoon. Maar - en dat is misschien wel artiest-eigen - hij kan ook druk zijn met zichzelf. Hij heeft twee keer een Musical Award gewonnen voor zijn hoofdrollen in 'Mary Poppins' en 'Footloose'. Dan ben ik verschrikkelijk trots op hem, maar hoop ik dat hij met beide benen op de grond blijft staan."

William: "Dat kreeg ik op jonge leeftijd wel mee van mijn moeder. Toen ik als kind op de planken stond, zei ze: 'Prima dat je in de spotlights staat, maar vergeet niet dat alles en iedereen om jou heen net zo belangrijk is, van kaartverkoop tot techniek.' Zelfs nu bij 'Mary Poppins' waarvoor op een avond zeventig man in beweging is, wil ik iedereen - van crew tot orkest - kennen."

Ria: "Zijn drive kan, als hij niet oppast, ten koste gaan van zijn gezondheid. Zijn vriendin Noortje (Herlaar) kan hem *handelen*, zij vullen elkaar aan en dat geeft rust. Die drive herken ik wel. Drukke agenda's of niet: we houden één traditie in stand: William en ik gaan elk jaar naar London waar we

proberen twee musicals op een dag te zien. We zijn nu al aan het kijken wat er dit seizoen te zien is."

William Spaaij vertolkt de rol van Bert de schoorsteenveger in de musical 'Mary Poppins'. Vanaf december is hij te zien in de musical over het leven van Ramses Shaffy, als Ramses in zijn jonge jaren.



Dennis & Mieke

Mieke: "Moet dat nou, denk ik dan. Je bent ook vader van twee kinderen.

Maar dat is Dennis: een druk en bezig mannetje. Hij wil altijd van alles, dat was als kind al zo. Totaal anders dan zijn zus en twee broers. Dennis was met muziek bezig en kocht voor een paar gulden tweedehandskleding in de kerk."

Dennis: "Ik deed wat ik wilde en ik voelde me thuis in de grunge- en rockscene. En ja, ik droeg weleens een broek met paarse stippen. Mijn moeder vond dat wel leuk. Hoewel ze zelf keurig in het gareel is gebleven, weet ik zeker dat er een verstokte hippie in haar schuilt. Vorig jaar presenteerde ik het Beatstad Festival in Den Haag en stond mijn moeder vooraan mee te swingen. Toen het keihard begon te regenen en de vips gingen schuilen, stond zij als enige te dansen. 'Kom nou joh!' riep ze. Dat vind ik geweldig."

Mieke: "Dennis is behoorlijk chaotisch, daar kan ik me soms over opwinden. Toen hij in het programma 'Wie is de reis Leider' de foaienpot kwijt was, heb ik me kapot geërgerd. Ik

belde hem in de reclame om te vragen of het wel echt was. Maar natuurlijk wist ik dat het zo was, zo is hij. Ik zie hem ook groeien in zijn werk en in het presenteren. Ik ben een trotse moeder."

Dennis Weening presenteerde 'So you think you can dance', 'Wipe out' en 'Wie is de reis Leider?'. Vanaf half mei is hij te dagelijks te zien in de gameshow 'The pain game' op RTL 5.



Waldemar & Welmoed

Waldemar: "We zijn een hechte familie, maar niet

enorm knuffelig. Iedereen gaat zijn eigen gang. Dat mijn moeder er is, is voor mij genoeg. Zeker nu ik zelf vader ben, waardeer ik wat ze voor ons heeft gedaan. We zijn vroeger veel verhuisd vanwege mijn vaders werk, hij was spiritueel voorganger. Mijn moeder koos ervoor om thuis te blijven, daardoor hadden we toch een stabiele gezinssituatie. Ik was 22 jaar toen mijn ouders uit elkaar gingen. Hoewel ik op mezelf woonde in Amsterdam, had ik daar moeite mee. Ik had al geen fysiek ouderlijk huis, geen vaste plek waar ik was opgegroeid en vriendjes die mijn hele leven meegingen. Mijn ouders waren mijn thuishaven. Maar ik ben trots op mijn moeder zoals ze na de scheiding haar praktijk in psychosociale hulpverlening is gestart."

Welmoed: "Soms wil hij te veel, hij denkt dan niet aan zichzelf, dat hij ook slaap nodig heeft bijvoorbeeld. Toen ons kleinkind Robin net was geboren,